

feminizmu i ekologiji kao fenomenu prirodnog okruženja koji se sve raspravno proširuje na odnos čovjeka i prirode u političkom i komunikacijskom okruženju.

Sedmo poglavlje je reprezentativni upotrebljivi mali rječnik odabranih političkih i politoloških pojmova prema osobnom izboru autora. U želji da rječnik bude od što veće upotrebne vrijednosti za studente Fakulteta političkih znanosti, kao i za druge čitatelje ove zanimljive knjige, autor je političke pojmove obradio kratko, pregledno i politološki razumljivo. Ovaj mali odabrani rječnik političkih pojmova je po jasnoći od dragocjene pomoći svima onima koji se u širem ili užem smislu bave politikom i političkom komunikacijom. Prezentirani »Mali rječnik« je ujedno i poticaj politološkim znanstvenicima, kao i samom autoru, da se nastavi rad na njegovom sustavnom proširenju, poboljšanju i dopunjavanju s novim politološkim i političkim pojmovima koji se koristi u teoriji i praksi političkog diskursa na svim razinama političke komunikacije (globalno, regionalno, nacionalno i lokalno).

Isčitavajući pažljivo prezentiranu knjigu »Uvod u osnove politike« možemo zaključiti kako je autor u potpunosti pojmovno i sadržajno opravdao zadani naslov. Pojmovno gledano »osnove politike« su počela, temelji, prvi kamen temeljac, koji se uvijek zasniva »na (ne)čemu«, na pitanju što su »osnove politike«? Osnove bi trebale biti uvodna počela, dobro zasnovana, sa svestranim uvidom u politiku i politologiju na putu izgradnje solidnih političkih temelja za razumijevanje politike kao djelatnosti koja uređuje društva, države, političke institucije i njihove dijelove. S toga prezentirana knjiga predstavlja sintezu sakupljenih politoloških uvodnih znanja o osnovnim teorijskim pojmovima i praktičnim umijećima za razumijevanje politike u funkciji upravljanja i vladanja državama, regijama, gradovima, korporacijama i političkim institucijama.

Iz svega iznesenog možemo zaključiti da je pred nama izuzetno vrijedna i zanimljiva knjiga, odnosno sveučilišni udžbenik, koji promišlja politiku, društvo, demokraciju i politologiju kao sustavnu znanost u prvom desetljeću 21.stoljeća.

Primljeno: 2009 – 12 – 18

Prof.dr.sc. Mario Plenković
 Katedra za komunikologiju
 Grafički fakultet Sveučilišta u Zagrebu, Zagreb

Vehbija Hodžić: ISLAM U SVJETU NAUKE I FILOZOFIJE, Novi Pazar, EL-Klimeh, 2010., 323. str.

Pred nama se nalazi zanimljiva komunikativna knjiga "Islam u svijetu nauke i filozofije", autor je ugledni islamologist Vehbija Hodžić, koju su recenzirali ugledni i uvaženi teoretičari islama prof.dr.sc. Mevlud Dudić, rektor Internacionalnog Univerziteta u Novom Pazaru i doc.dr.sc. Almir Pramenković, dekan Fakulteta za islamske studije u Novom Pazaru.

Objavljivanje ove knjige je znanstvena i komunikološka javna rehabilitacija Vehbija Hodžića, uglednog islamologiste i poliglote, koji je govorio i pisao arapski, engleski, njemački, francuski, turski i staro osmanski jezik. Autor pripada plejadi velikih islamskih teoretičara i analitičara kritičke misli islama u 20.stoljeću koji promiču komunikativno djelovanje i islamsko vjerovanje na znanstveno utemeljenim i modernističko kritičkim postavkama pojašnjavajući teorijske i praktične stavove o islamu na svim razinama globalne, regionalne, nacionalne i lokalne kulture religijske komunikacije. Vehbija Hodžić (1916.-1977.) djelovao je i kao teoretičar u svijetu znanosti i filozofije 20.stoljeća i kao uspješan voditelj brojnih znanstvenih i društveno-humanističkih projekata. Njegove znanstvene i filozofijske misli nalaze se u brojnim ispisanim teološkim i publicističkim književnim djelima.

Knjiga "Islam u svijetu nauke i filozofije", u sadržajnom smislu, je znanstvena i filozofska enciklopedijska studija u tri zasebne publicističke cjeline: (1) Principi islamskog vjerovanja (Dogmatika – Akaid), (2) Vidljiva manifestacija islamskog vjerovanja (Obredoslovlje –Ibadat) i (3) Oplemenjivanje čovječje duše (Znanost o moralu – Ahlak). U knjizi autor kritički progovara s kulturološkog, religijskog, komunikološkog i politološkog stajališta o senzibilnim religijskim, kulturnim i društveno-humanističkim pitanjima vjerskog komuniciranja i vjerovanja na svim razinama lokalne, nacionalne, regionalne i globalne vjerske komunikacije.

Autor u knjizi nadahnuto govori o islamskim znanstvenicima koji su zadivili Evropsku civilizaciju svojim visokim stupnjem razvitka znanosti i filozofije kao i njihovom znanstvenom doprinosu u otkrivanju i razumijevanju grčke klasične filozofije. U ovoj knjizi autor s vrlo visokim stupnjem erudicije i objektivizma otkriva svijetu po drugi put istinu o islamu. I to je njezina najveća vrijednost, posebice danas, kada snažni neokapitalizam preuzima bogatstva islamskih zemalja, posebno njihove prirodne resurse (naslijeđena prirodna bogatstva, nafta, rude i dijamanti) i koji medijskim

i komunikativnim djelovanjem nameću obrazac mišljenja po kojem je islamska kultura iskonski izvor zla, a današnji nositelji islama kreatori bestijalnih terorističkih događanja.

Ova knjiga V.Hodžića ima zato dva glavna zadatka: prvo, da što istinitije prikaže bit islama kao najmlađe objavljene vjere i, drugo, da multidisciplinarnom metodom današnjih znanosti pokaže kako je islam zapravo vjera koja najviše korespondira filozofiji, biologiji, ekologiji i povijesti.

Kako ističu nakladnici u uvodu knjige „autor enciklopedijski sublimira sve postojeće znanstvene discipline i u njima pronalazi neoborive elemente Božje jednostavnosti i svemoći, pronalazeći iste i u drevnim vjerovanjima, koja su, u osnovi, proizišla iz čistog monoteističkog shvaćanja svijeta i uloge čovjeka u njemu. Nevjerojatna umješnost prezentiranja znanstvenih činjenica, lakoća i prijemčivost pisanog izričaja, prijemčivost s najširim čitalačkim slojevima, univerzalnost kao i metodološka originalnost - čine ovu studiju dragocjenim štivom za autentične islamske misli balkanskih muslimana.“

Za razliku od biblijskih izričaja da je Bog stvorio čovjeka od blata, V.Hodžić kaže da po islamu čovjek nastaje od izvorne Božje svjetlosti (udahnuvši mu „iskricu Svog duha i razum pomoću koga je čovjek odmah bio u stanju raspoznavati dobro i zlo, istinu i neistinu, raditi i stvarati, protezati svoju moć na okolinu, na prirodu i podvrgavati je svojoj vlasti“). Zahvaljujući tomu čovjek postaje nositelj Božanske misije, Božji namjesnik ili zastupnik na Zemlji.

U prvom dijelu knjige V. Hodžić genetski analizira sve vjere kako bi kasnije komparativnom metodom dokazao da je „islam vjera čistog monoteizma, znanosti i zdravog

razuma, poštenog i marljivog rada, visokog morala, socijalne pravde, požrtvovnosti za dobrobit zajednice, ljubavi prema sirotinji, slabima i nemoćnima, vjera ljubavi prema čitavom ljudskom rodu bez obzira na nacije i rase.“

Na temelju razglabanja principa islamskoga vjerovanja V.Hodžić zaključuje da, od svih svetih pisama Kur'an najviše govori o životu, razvoju,

napredovanju, padanju i stradanju mnogih davno minulih naroda i poziva ljude da putuju, istražuju i ispituju njihove ostatke preko kojih hodaju,“ što je dokaz da je Kur'an „najobjektivnija“, izravna poruka što ljudi trebaju raditi i kako moraju živjeti da bi mogli doći u raj kao drugi oblik vječnoga života i sreće.

Zbog ovih vrlina svi bi ljudi trebali pročitati Kur'an jer će se tako osloboditi svojih predrasuda koje su pridonijele najprije velikom broju križarskih i dugih ratova, a danas i okrutnim pogromom od pojedinaca svega onog sto je islamsko (od ismijavanja u stripu pa do najnovijega Zaljevskog rata).

Budući da se u većini zemalja iskrivljeno prikazuje islam kao fatalistička religija, V.Hodžić na temelju pomnoga analiziranja utvrđuje da je to „laž i podmetanje“ kako bi se opravdalo sadašnje nerazumno postupanje prema arapskim narodima radi lakšeg iskorištavanja njihovih dobara. U Kur'anu stoji da je čovjek samo djelomično „Slobodan“, što je i za sve velike religije prihvatljiv stav. Time se afirmira skromnost i uravnoteženo postupanje svih ljudi. Takvim stavovima neoborivo se dokazuje lažnost tvrdnje suvremenoga svijeta neokapitalizma da je čovjek Bog i da on može činiti što god hoće.

Na temelju svega rečenoga može se zaključiti da ova autorova knjiga predstavlja prilog razvitku ekumenske svijesti i tolerancije među ljudima te poticaj za stvaranje istinskoga dijaloga svih sa svima, i o svemu, kako bi se stvorio novi, regulirani komunikativni svijet u kojemu će se ostvariti zamisao istinskoga globalnog svijeta gdje će „svi dobivati, a nitko neće gubiti“.

Primljeno: 2010-03-21

Prof.dr.sc. Juraj Plenković
Sveučilište u Rijeci, Rijeka, Hrvatska